

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ❏ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי קמיפלגי?												נט.
מידי דשכיח ממידי דשכיח	מר סבר: [רב ושמואל]									❏	❏	נט.
מידי דקייץ ממידי דקייץ.	ומר סבר: [רב אדא בר אהבה]									❏	❏	נט.
תקנו מזונות תחת מעשה ידיה	מיתביב:									❏	❏	נט.
אימא: תחת מותר מעשה ידיה.										!		נט.
אם אינו נותן לה מעה כסף לצורכיה - מעשה ידיה שלה	תא שמע:									❏	❏	נט.
אימא: מותר מעשה ידיה שלה.										!		נט.
מה היא עושה לו? משקל חמש סלעים שתי ביהודה	והא עלה קתני:									❏	❏	נט.
הכי קאמר: מעשה ידיה כמה הוי, דלידע מותר דידה כמה? משקל חמש סלעים שתי ביהודה, שהן עשר סלעים בגליל.										!		נט.
הלכה כרבי יוחנן הסנדלר.	שמואל:										❏	נט.
ומי אמר שמואל הכי?											❏	נט.
קונם שאני עושה לפיך - אינו צריך להפר	והתנן: [ת"ק]									❏	❏	נט.
יפר, שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו	רבי עקיבא:									❏	❏	נט.
יפר, שמא יגרשנה ותהא אסורה לחזור	רבי יוחנן בן נורי:									❏	❏	נט.
הלכה כרבי יוחנן בן נורי?	ואמר שמואל:									❏	❏	נט.
כי אמר שמואל הלכה כרבי יוחנן בן נורי - להעדפה.										!		נט.
וליאמא: הלכה כרבי יוחנן בן נורי להעדפה אי נמי, אין הלכה כתנא קמא אי נמי, הלכה כרבי עקיבא										❏	❏	נט.
קונמות קאמרת? שאני קונמות, מתוך שאדם אוסר פירות חבירו עליו, אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם.	אלא אמר רב יוסף:									!	❏	נט.
בשלמא אדם אוסר פירות חבירו עליו, שכן אדם אוסר פירותיו על חבירו, יאסר דבר שלא בא לעולם על חבירו, שכן אין אדם אוסר פירות חבירו על חבירו?	אמר ליה אביי:									❏	❏	נט.
באומרת יקדשו ידי לעושיהם, ידיים איתנהו בעולם.	אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע:									!	❏	נט.
וכי קאמרה הכי מי מקדש? הא משעבדא ליה										❏	❏	נט.
דאמרה לכי מיגרשה.										!	❏	נט.
ומי איכא מידי, דאילו השתא לא קדיש ולקמיה קדיש?										❏	❏	נט.
אלמה לא? אילו האומר לחבירו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תיקדש, מי לא קדשה?	רבי אלעאי:									!	❏	נט.
מי דמי? התם בידו להקדישה, הכא אין בידה לגרש את עצמה הא לא דמיא אלא לאומר לחבירו שדה זו שמכרת לך לכשאקנה ממך - תיקדש, דלא קדשה.	מתקיף לה רבי ירמיה:									❏	❏	נט.
מי דמי? התם גופא ופירות בידא דלוקח, הכא גופא בידה הוא לא דמיא אלא לאומר לחבירו שדה זו שמשכנת לך לכשאפדנה ממך תיקדש, דקדשה.	מתקיף לה רב פפא:									!	❏	נט.
מי דמי? התם בידו לפדותה, הכא אין בידה לגרש עצמה	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:									❏	❏	נט.
הא לא דמיא אלא לאומר לחבירו שדה זו שמשכנת לך לעשר שנים לכשאפדנה ממך תיקדש, דקדשה.	[רב שישא בריה דרב אידי]									!	❏	נט.
מי דמי? התם לעשר שנים מיהא בידו לפדותה, הכי אין בידה לגרש עצמה לעולם	מתקיף לה רב אשי:									❏	❏	נט.
קונמות קא אמרת? שאני קונמות, דקדושת הגוף נינהו וכדרבא	אלא אמר רב אשי:									!	❏	נט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
כתובות-אף על פי		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שיעבוד.	דאמר רבא:											◊	■ !
	ונקדשו מהשתא													◌
	אלמוה רבנן לשיעבודיה דבעל, כי היכי דלא תיקדש מהשתא.												◊	■ !
	ואלו מלאכות שהאשה עושה לבעלה: טוחנת, ואופה, ומכבסת, מבשלת, ומניקה את בנה, מצעת לו המטה, ועושה בצמר.													■
	הכניסה לו שפחה אחת - לא טוחנת ולא אופה ולא מכבסת													■ ■
	שתיים - אין מבשלת ואין מניקה את בנה													■ ■
	שלוש - אין מצעת לו המטה ואין עושה בצמר													■ ■
	ארבע - יושבת בקתדרא	[ת"ק]												◊ ■ ■
	אפי' הכניסה לו מאה שפחות - כופה לעשות בצמר, שהבטלה מביאה לידי זימה.	רבי אליעזר:												◊ ■ ■
	אף המדיר את אשתו מלעשות מלאכה - יוציא ויתן כתובה, שהבטלה מביאה לידי שיעמום.	רשב"ג:												◊ ■ ■
	טוחנת ס"ד?													◌
	אלא אימא: מטוחנת.													◊ !
	ואיבעית אימא: בריחיא דידא.													◊ !
	מתני' דלא כר' חייא													◊ ■
	אין אשה אלא ליופי, אין אשה אלא לבנים	דתני ר' חייא:												◊ ■ ■
	אין אשה אלא לתכשיטי אשה	ותני ר' חייא:												◊ ■ ■
	הרוצה שיעדן את אשתו - ילבישנה כלי פשתן, הרוצה שילבין את בתו - יאכילנה אפרוחים וישקנה חלב סמוך לפירקה.	ותני ר' חייא:												■
	ומניקה את בנה.													■
	לימא, מתניתין דלא כבית שמאי													◌
	נדרה שלא להניק את בנה, בש"א: שומטת דד מפיו	דתניא: [בית שמאי]												◊ ■ ◌
	כופה ומניקתו, נתגרשה - אינו כופה, ואם היה מכירה - נותן לה שכרה וכופה ומניקתו, מפני הסכנה	בית הלל:												◊ ■ ◌
	אפי' תימא ב"ש, הכא במאי עסקינן, כגון שנדרה היא וקיים לה הוא,													◊ !
	הוא נותן אצבע בין שיניה	וקסברי ב"ש:												■ !
	היא נתנה אצבע בין שיניה.	וב"ה סברי:												■ !
	ונפלגו בכתובה בעלמא													◌
	אינה מניקה	ועוד תניא, בש"א:												◌ ◌
	אלא מהוורתא, מתניתין דלא כב"ש.													◌